

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS
NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA KÖZÖTT A
JÖVEDELEM- ÉS A TŐKENYERESÉG-ADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS
ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL SZÓLÓ, BUDAPESTEN, 2011. SZEPTEMBER 7. NAPJÁN
ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága között a jövedelem- és a tőkenyereség-adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erőzítő és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által a letéteményeshez 2018. június 29-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részéről 2018. június 29. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága esetében pedig 2018. június 29. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága esetében pedig 2018. október 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. i. a Szerződő Joghatóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A TŐKENYERESÉG-ADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, **[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által]** [attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a tőkenyereség-adók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. és 3. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYZEMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYZEMÉNY RENDELTTETÉSE

Attól az óhajtól vezéreltetve, hogy továbbfejlesszék gazdasági kapcsolataikat és erősítsék együttműködésüket az adózás terén,

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. CIKK

SZEMÉLYI HATÁLY

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. CIKK

AZ EGYZEMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

(1) Az Egyezmény azokra a jövedelem- és tőkenyereség-adókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

(2) Jövedelem- és tőkenyereség-adóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

a) Magyarország esetében:

(i) a személyi jövedelemadó; és

(ii) a társasági adó;

(a továbbiakban: „magyar adó”);

b) az Egyesült Királyság esetében:

(i) a jövedelemadó;

(ii) a társasági adó; és

(iii) a tőkenyereség-adó;

(a továbbiakban: „az egyesült királyságbeli adó”).

(4) Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vetnek ki. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. CIKK

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

(1) Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b) az „Egyesült Királyság” kifejezés Nagy-Britanniát és Észak-Írországot jelenti, beleértve az Egyesült Királyság parti tengerén kívüli bármely területet, amely a kontinentális talapzatra vonatkozó joga szerint és a nemzetközi joggal összhangban olyan területként van kijelölve, amelyen belül az Egyesült Királyság jogai a tengerfenékre és az altalajra és ezek természeti kincseire tekintettel gyakorolhatók;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Egyesült Királyságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy bármely jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából jogi személyként kezelendő;

f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti:

(i) Magyarország esetében a nemzetgazdasági minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) az Egyesült Királyság esetében Ófelsége Bevételei- és Vámbiztosait vagy azok meghatalmazott képviselőjét;

j) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) Magyarország viszonylatában bármely természetes személyt, aki magyar állampolgársággal rendelkezik; vagy bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását Magyarország hatályos jogszabályaiból nyeri;

(ii) az Egyesült Királyság viszonylatában bármely brit állampolgárt vagy bármely brit alattvalót, aki bármely más nemzetközösségi országnak vagy területnek nem állampolgára, feltéve, hogy joga van az Egyesült Királyságban tartózkodni; és bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy más jogalanyt, amely ezt a jogállását az Egyesült Királyság hatályos jogszabályaiból nyeri;

k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését;

l) a „nyugdíjrendszer” kifejezés az egyik Szerződő Államban létrehozott bármely tervet, rendszert, alapot, trust-ot vagy más olyan szervezetet jelent, amely:

(i) általánosan mentes a jövedelemadóztatás alól abban az államban; és

(ii) döntően nyugdíj vagy nyugdíjjuttatások kezelésére vagy nyújtására, vagy egy vagy több ilyen szervezet részére jövedelem szerzésére működtek.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő bármely kifejezésnek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentése van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelent azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az alkalmazandó adójogszabályaiban foglalt bármely meghatározás az irányadó ennek az államnak a más jogszabályaiban foglalt meghatározással szemben.

4. CIKK

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

(1) Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, és ugyancsak magában foglalja azt az államot és annak bármely más közigazgatási alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában az olyan személyt, aki ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy tőkenyereség alapján adóköteles.

(2) Az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés magában foglalja:

a) a nyugdíjrendszert, amelyet abban az államban hoztak létre; és

b) az olyan szervezetet, amelyet kizárólag vallási, jótékonyági, tudományos, kulturális vagy oktatási célra (vagy ezek közül több mint egy célra) hoztak létre és működtetnek, és amely ebben az államban annak jogszabályai szerint

belföldi illetőségű, tekintet nélkül arra, hogy jövedelmének vagy nyereségének egésze vagy része mentes lehet az adó alól ennek az államnak a belső joga szerint.

(3) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Szerződő Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(4) Amennyiben az (1) bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel határozzák meg azt a Szerződő Államot, amelyben ez a személy az Egyezmény alkalmazásában belföldi illetőségűnek tekintendő. A Szerződő Államok illetékes hatóságainak kölcsönös egyetértése hiányában a személy az Egyezmény által nyújtott bármely kedvezmény igénylése céljából egyik Szerződő Államban sem tekintendő belföldi illetőségűnek, kivéve a 24. és a 25. cikkek által nyújtottakat.

5. CIKK

TELEPHELY

(1) Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fióktelepet;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt; és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési terület vagy építkezési vagy beszerelési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha tizenkét hónapnál tovább tartanak.

(4) E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) alpontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés rendelkezése alkalmazandó - egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a (4) bekezdésben említett

tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

(6) Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. CIKK

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. CIKK

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban a Szerződő Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

(4) Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

(5) Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

(6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelem- vagy tőkenyereség tételeket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. CIKK

HAJÓZÁS ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS

(1) Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben az államban adóztható.

(2) E cikk alkalmazásában a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:

a) a hajók vagy légi járművek személyzet nélkül történő bérbeadásából származó nyereséget; és

b) a javak vagy áruk szállítására használt konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló pótkocsikat és kapcsolódó felszereléseket) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget; amennyiben az ilyen bérbeadás vagy az ilyen használat, fenntartás vagy bérbeadás - az esettől függően - esetleges a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez képest.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. CIKK

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

(1) Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik; vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek;

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. CIKK

OSZTALÉK

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék:

a) megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyikben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű és ennek az államban a jogszabályai szerint, de ha az osztalék hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

(i) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát, az a) (ii) albekezdésben meghatározottak kivételével;

(ii) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát, amennyiben az ilyen osztalékot a 6. cikk szerinti ingatlan vagyonból közvetlenül vagy közvetve származó jövedelemből (beleértve a nyereséget) olyan befektetési eszköz fizeti, amely évente felosztja ennek a jövedelemnek a többségét és amelynek az ilyen ingatlan vagyonból származó jövedelme mentes az adó alól;

b) az a) albekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül, mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha az osztalék hasznahúzója:

(i) olyan társaság, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és az osztalékot fizető társaságban a szavazati jog legalább 10%-át - közvetlenül vagy közvetve - ellenőrzi (kivéve amennyiben az osztalékot az a) (ii) albekezdésben említett befektetési eszköz fizeti); vagy

(ii) egy nyugdíjrendszer.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító más jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint bármilyen más tételt jelent, amelyet annak az államnak a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

(4) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznosítója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékokat, kivéve, ha az osztalékokat ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékokat fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másikállamban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1. és 4. bekezdése által¹] [(6) Nem vehető igénybe könnyítés e cikk alapján, ha a részvények vagy egyéb jogok - amelyekre tekintettel az osztalékokat kifizetik - létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny szerzése volt e létrehozás vagy átruházás által.]

11. CIKK

KAMAT

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznosítója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

(2) E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nincs, és akár ad jogot az adós nyereségből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. A kifejezés nem foglal magában semmilyen tételt, amely a 10. cikk rendelkezései szerint osztalékként kezelendő. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznosítója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznosítója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a fizetett kamat összege bármilyen ok miatt meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1. és 4. bekezdése által²] [(5) Nem vehető igénybe könnyítés e cikk alapján, ha a hitel követelés - amelyre tekintettel a kamatot kifizetik - létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny szerzése volt e létrehozás vagy átruházás által.]

¹ Hivatkozva az Egyezmény 27. cikkét követő szövegdoboz rendelkezéseire

² Hivatkozva az Egyezmény 27. cikkét követő szövegdoboz rendelkezéseire

12. CIKK

JOGDÍJ

(1) A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

(2) E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek szerzői jogának, ideértve a filmalkotásokat, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért (know-how) ellenértékként kapnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege bármilyen ok miatt meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodott volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1. és 4. bekezdése által³] [(5) Nem vehető igénybe könnyítés e cikk alapján, ha a jogok - amelyekre tekintettel a jogdíjat kifizetik - létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny szerzése volt e létrehozás vagy átruházás által.]

13. CIKK

ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható abban a másik Szerződő Államban.

(3) A (2) bekezdésben nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

(4) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek az ennek az államnak a vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az államban adóztatható.

(5) Az (1), (2), (3) és (4) bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. CIKK

MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

(1) A 15., 17., 18. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

³ Hivatkozva az Egyezmény 27. cikkét követő szövegdoboz rendelkezéseire

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt munkaviszonyra tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adózható, ha:

a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül; és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban; és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkaviszonyra tekintettel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által kapott díjazás csak ebben az államban adózható.

15. CIKK

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. CIKK

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

(1) Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

(3) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a látogatást ebbe az államba teljesen vagy főként bármelyik Szerződő Államnak, vagy annak közigazgatási alegységének vagy helyi hatóságának a közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adózható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. CIKK

NYUGDÍJAK

A 18. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, a nyugdíjas más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben az államban adózható.

18. CIKK

KÖZSZOLGÁLAT

(1) a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen államnak, vagy közigazgatási alegységnek vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adózhatóak.

b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgáltatást ebben az államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgáltatás teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé, és adónak van alávetve ebben az államban az ilyen fizetések, bérek és más hasonló díjazások után.

(2) a) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegysége vagy helyi hatósága fizet, vagy az általuk létrehozott alapról fizetnek egy természetes személynek az ennek az államnak vagy alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgáltatástért, csak ebben az államban adóztatható.

b) Ez a nyugdíj és más hasonló díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy ebben az államban belföldi illetőségű és ennek az államnak állampolgára.

(3) Az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgáltatást utáni fizetésekre, bérekre, nyugdíjakra és más hasonló díjazásokra a 14., 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. CIKK

TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló vagy kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban való látogatása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásokból származnak.

20. CIKK

ELŐADÓK ÉS KUTATÓK

(1) Az a természetes személy, aki két évet meg nem haladó időszakra ellátogat az egyik Szerződő Államban abból a célból, hogy ebben a Szerződő Államban egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutatóintézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat folytasson (beleértve a kutatást), és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért vagy kutatásért kapott díjazás után két évet meg nem haladó időtartamra attól az időponttól kezdve, amikor ilyen célból először látogatja meg ezt a Szerződő Államot.

(2) E cikk előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet egy természetes személy kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

21. CIKK

EGYÉB JÖVEDELEM

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, ha azoknak ez a személy hasznahúzója - kivéve a trust-ból vagy az elhunyt személy hagyatékából a kezelés során kifizetett jövedelmet - bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett belföldi illetőségű személy és valamely más személy közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt az abban a bekezdésben említett jövedelem összege meghaladja azt az összeget (ha egyáltalán van ilyen), amelyben ők ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a jövedelem többletösszege mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, ezen Egyezmény más alkalmazandó rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1. és 4. bekezdése által⁴] [(4) Nem vehető igénybe enyhítés e cikk alapján, ha a jogok - amelyekre tekintettel a jövedelmet kifizették - létrehozásával vagy átruházásával érintett bármely személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az ezen cikkből származó előny húzása volt e létrehozás vagy átruházás által.]

22. CIKK

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

(1) Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható az Egyesült Királyságban és így az Egyesült Királyságban megadóztatták, Magyarország a *b)* albekezdésben és a (4) bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók az Egyesült Királyságban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Egyesült Királyságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Egyesült Királyságból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

(2) Az Egyesült Királyságnak az Egyesült Királyság területén kívül fizetendő adónak az egyesült királyságbeli adóval szemben történő beszámításra, vagy, az esettől függően, az Egyesült Királyság területén kívül keletkező osztaléknak az egyesült királyságbeli adó alól történő mentesítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseinek fenntartásával (amely nem érinti ezen általános elvet):

a) a magyar jogszabályok szerint és ezen Egyezménnyel összhangban, akár közvetlenül, akár levonás által, a Magyarországon lévő forrásból származó nyereségre, jövedelemre vagy megterhelhető nyereségre fizetendő magyar adó (kivéve az osztalék esetében azon nyereség tekintetében fizetendő adót, amelyből az osztalékot fizetik) beszámításra kerül bármilyen ugyanazon nyereségre, jövedelemre és megterhelhető nyereségre számított egyesült királyságbeli adóval szemben, amelyre tekintettel a magyar adót számították;

b) az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű társaság által egy Magyarországon belföldi illetőségű társaságtól szerzett osztalék mentes az adó alól az Egyesült Királyságban;

c) a fenti *b)* albekezdés szerint (mivel az Egyesült Királyság jogában a mentesítésre előírt feltételek nem teljesülnek) az adó alól nem mentesített olyan osztalék esetében, amelyet Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizet az Egyesült Királyságban belföldi illetőségű társaságnak és amely közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaság szavazati jogának legalább 10 százalékát ellenőrzi, a fenti *a)* albekezdésben említett beszámítás figyelembe veszi a társaság által azon nyereség tekintetében fizetendő magyar adót is, amelyből az ilyen osztalékot fizetik.

(3) Az (1) és (2) bekezdések alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nyereségét, jövedelmét és tőkenyereségét, amely ezen Egyezménnyel összhangban a másik Szerződő Államban megadóztatható, ebben a másik államban lévő forrásból származónak kell tekinteni.

(4) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól abban az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

23. CIKK

VEGYES RENDELKEZÉSEK

⁴ Hivatkozva az Egyezmény 27. cikkét követő szövegdoboz rendelkezéseire

(1) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése bármely jövedelem vagy nyereség adóját mérsékeli az egyik Szerződő Államban, és a másik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabály szerint egy személy e jövedelmet vagy nyereséget illetően arra az összegre vonatkozóan van adónak alávetve, amelyet abba a másik államba átutáltak, vagy amelyet abban a másik államban megkaptak, és nem annak teljes összegére vonatkozóan, akkor az elsőként említett államban az ezen Egyezmény alapján megadandó mérséklés a jövedelemből vagy nyereségből csak annyira alkalmazandó, amennyit a másik Szerződő Államban megadóztatnak.

(2) Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más rendelkezésére, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államból jövedelme származik és ez a jövedelem ennek a vállalkozásnak egy harmadik államban lévő telephelyének tudható be, az adókedvezmények - amelyeket egyébként az Egyezmény más rendelkezései szerint alkalmaznának - nem alkalmazandók erre a jövedelemre, ha az egyesített adó, amelyet az elsőként említett Szerződő Államban és a harmadik államban az ilyen jövedelem tekintetében ténylegesen fizetnek, kevesebb, mint annak az adónak a 60 százaléka, amely az elsőként említett államban fizetendő lett volna, ha a jövedelmet a vállalkozás ebben a Szerződő Államban szerezne meg és nem lenne betudható a harmadik államban lévő telephelynek. Bármely osztalék, kamat vagy jogdíj, amelyre ezen bekezdés rendelkezései alkalmazandók, olyan mértékű adónak lesz alávetve, amely nem haladhatja meg azok bruttó összegének a 15 százalékát. Bármely más jövedelem, amelyre ezen bekezdés rendelkezései alkalmazandók, a másik Szerződő Állam belső jogának a rendelkezései szerint lesz adónak alávetve, tekintet nélkül az Egyezmény bármely más rendelkezésére. Ennek a bekezdésnek a rendelkezései nem alkalmazandók, ha:

a) a jogdíj esetében a jogdíjat maga a telephely által előállított vagy kifejlesztett immateriális vagyon használatáért vagy használati jogáért ellenértékként kapják; vagy

b) bármilyen más jövedelem esetében a másik Szerződő Államból szerzett jövedelmet a telephely által harmadik államban folytatott aktív kereskedelmi vagy üzleti tevékenységgel (amely más, mint a vállalkozás saját számlájára befektetések végzésének, menedzselésének vagy egyszerű tartásának az üzleti tevékenysége, kivéve, ha ezek a tevékenységek bank vagy bejegyzett értékpapír forgalmazó által folytatott banki vagy értékpapír tevékenységek) kapcsolatban szereztek, vagy a jövedelem ezek tekintetében esetleges.

24. CIKK

EGYENLŐ ELBÁNÁS

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között - különös tekintettel a belföldi illetőségre - alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés az 1. cikk rendelkezéseire tekintet nélkül azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államban azonos tevékenységet folytató vállalkozásait.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk (1) bekezdésének, a 11. cikk (4) vagy (5) bekezdésének, a 12. cikk (4) vagy (5) bekezdésének, vagy a 21. cikk (3) vagy (4) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

(4) Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) E cikkben foglaltak közül semmi sem értelmezhető úgy, mintha bármelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy az abban az államban nem belföldi illetőségű természetes személyeknek adózási célból bármilyen olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket az ilyen belföldi illetőségű természetes személyeknek vagy állampolgárainak nyújt.

25. CIKK

KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára.

Az alábbi, az MLI 16. cikk 1. bekezdés második mondata alkalmazandó és áthatja az Egyezményt:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az ügyet a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek nem megfelelő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

(2) Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban ezzel az Egyezménnyel. **[HELYETTESÍTVE az MLI 16. cikk 2. bekezdés második mondata által]** [Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől vagy más eljárási korlátozásoktól függetlenül végre kell hajtani, kivéve az olyan korlátozásokat, amelyeket az ilyen megállapodás végrehajtása céljából alkalmaznak.]

Az alábbi, az MLI 16. cikk 2. bekezdésének második mondata alkalmazandó Egyezményre:

AZ MLI 16 CIKKE– KÖLCSÖNÖS EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

Az így létrejött megállapodást a szerződő joghatóságok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően.

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot

nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróóság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróósági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróósági döntés végleges.

b) választottbíróósági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróósági döntés. Ilyen esetben a választottbíróósági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróósági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróósági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbíróósági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és

b) értesítést küld a kérésről a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy

b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

a) megkapta a kért információkat; vagy

b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróóság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

a) nem lehet választottbíróóság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbíróósági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;

b) ha bármikor - a választottbíróósági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbíróósági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbíróósági eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbíróósági eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbitől számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbíróósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ,

valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információknak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírói eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírói eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Mivel egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezéseknek megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tárják fel a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

26. CIKK

INFORMÁCIÓCSERE

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást ezen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, vagy azok közigazgatási alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az

Egyezményvel, különösen hogy megelőzzék a kijátszást és elősegítsék az adóelkerüléssel szembeni törvényes rendelkezések alkalmazását. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

(2) A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfedni, amelyek az (1) bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

(3) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

(4) Ha az egyik Szerződő Állam jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerezési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha e másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. Az előző mondatban foglalt kötelezettségre a (3) bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

(5) A (3) bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltiségre vonatkozik.

27. CIKK

DIPLOMÁCIAI VAGY ÁLLANDÓ KÉPVISELETEK ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy állandó képviselők vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezmény 10. cikk 6. bekezdésének rendelkezéseit, a 11. cikk 5. bekezdésének rendelkezéseit, a 12. cikk 5. bekezdésének rendelkezéseit és a 21. cikk 4. bekezdésének rendelkezéseit.:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt teszt rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelem- vagy vagyonelem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevételére alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

28. CIKK

HATÁLYBALÉPÉS

(1) Mindegyik Szerződő Állam diplomáciai úton értesíti a másikat arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez jogszabályaik szerint szükséges eljárásnak eleget tettek. Ez az Egyezmény ezen értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) Magyarország:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;

b) az Egyesült Királyságban:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(ii) a fenti *b) (i)* albekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év április 6-án vagy azt követően kezdődő bármely adómegállapítási évre;

(iii) a társasági adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét közvetlenül követő naptári év április 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely pénzügyi évre.

(2) A Magyar Népköztársaság és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság között Budapesten, 1977. évi november hó 28-án aláírt Egyezmény („a korábbi Egyezmény”) nem alkalmazható attól a naptól kezdve, a melyen ezen Egyezmény alkalmazandó az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően és megszűnik az utolsó ilyen napon.

(3) Tekintet nélkül ezen Egyezmény hatálybalépésére, egy természetes személy, aki a korábbi Egyezmény 21. Cikkének (Tanárok) kedvezményeire jogosult ezen Egyezmény hatálybalépésének az időpontjában továbbra is jogosult lesz az ilyen kedvezményekre addig az időpontig, ameddig a természetes személy nem szűnne meg jogosult lenni az ilyen kedvezményekre, ha a korábbi Egyezmény hatályban maradna.

29. CIKK

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Ezt az Egyezményt annak hatálybalépésétől számított öt év eltelte után diplomáciai úton bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármelyik naptári év vége előtt legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény nem alkalmazható:

a) Magyarország:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;

b) az Egyesült Királyságban:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

(ii) a fenti *b)* (i) albekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, a jövedelemadó és a tőkenyereség-adó tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év április 6-án vagy azt követően kezdődő bármely adómegállapítási évre;

(iii) a társasági adó tekintetében az értesítés adásának naptári évét közvetlenül követő naptári év április 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely pénzügyi évre.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján magyar és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.

JEGYZŐKÖNYV

A jövedelem- és a tőkenyereség-adók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Magyarország és az Egyesült Királyság között a mai napon megkötött Egyezmény aláírásának időpontjában az alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény elválaszthatatlan részét képezik:

(1) Hivatkozással a 4. és a 25. cikkekre:

Megállapítást nyert, hogy a 4. cikk (4) bekezdésében említett kölcsönös egyetértés létrejöttének hiányában az illetékes hatóságok ettől függetlenül konzultálhatnak egymással a kettős adóztatás elkerüléséről a 25. cikk (3) bekezdése alapján.

(2) Hivatkozással a 17. cikke:

A Magyar Kormány az azon szándékára tekintettel, hogy módosítja a nyugdíjak adóügyi kezelését, a két Kormány képviselői 2013 előtt konzultálni fognak a 17. cikk rendelkezéseinek felülvizsgálatáról annak érdekében, hogy megállapítsák, azok még megfelelően foglalkoznak-e bármilyen új adóügyi kezeléssel, és amennyiben szükséges, megbeszélést folytassanak egy, a jelen Egyezményt módosító Jegyzőkönyvről.

(3) Hivatkozással a 25. cikk (1) bekezdésére:

Megállapítást nyert, hogy a kölcsönös egyeztetési eljáráshoz való hozzáférés a Szerződő Államok belső jogában meghatározott időkorlátozások alá esik.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 2011. szeptember 7. napján magyar és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.